

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 3Svk/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2021200267
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Benczová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:2021200267.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcov JUDr. Zuzany Šabovej, PhD. a JUDr. Michala Dzurďzika, PhD. v právnej veci žalobkyne: SANKA, s.r.o., so sídlom: Kollárova 336, 908 48 Kopčany, IČO: 44 705 727, právne zastúpený: JUDr. Ľubomír Vanek, advokát so sídlom: Potočná 169/85, 909 01 Skalica, IČO: 42 293 529, proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom: Kollárova 8, 917 02 Trnava, IČO: 00 165 719, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ I. I. S., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom: L. M. XXXX/XX, XXX XX W., 2/ L. S., nar. XX.XX.XXXX, D. XXXX/XX, XXX XX W., 3/ U. A., nar. XX.XX.XXXX, D. XXX/XX, XXX XX W., 4/ C. A., nar. XX.XX.XXXX, D. XXX/XX, XXX XX W., 5/ AZ Profistavba s.r.o., so sídlom: SNP 1669/2, 908 51 Holíč, IČO: 46 968 253, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TT-OVBP2-2021/017942-002 zo dňa 2. augusta 2021, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobkyne (sťažovateľky) proti rozsudku Správneho súdu v Bratislave, sp. zn. TT-20S/126/2021-117 zo dňa 11. septembra 2023, takto

rozhodol:

- Najvyšší správny súd Slovenskej republiky návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a .
- Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- Žalovanému právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .
- Účastníkom 1/ až 5/ právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Mesto Holíč (ďalej aj „prvostupňový orgán“ alebo „stavebný úrad“) rozhodnutím č. 9533/20 zo dňa 26. marca 2021 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) nariadilo odstránenie nepovolenej montovanej stavby „Skladová hala“, nachádzajúcej sa na W. E. v W., na pozemku reg. „C“ parc. č. XXXX, v katastrálnom území W., evidovanom ako záhrada o výmere 158 m² na liste vlastníctva č. XXXX (ďalej aj „skladová hala“), ktorej vlastníkom je žalobkyňa, za podmienok v súlade s § 90 ods. 2 stavebného zákona špecifikovaných v prvostupňovom rozhodnutí, vrátane jednomesačnej lehoty na odstránenie stavby a zamietol námietky uplatnené v priebehu konania žalobcom a vyhovel námietkam ďalších účastníkov konania L. L. S., I. I. S., U. A. a C. A..

2. Žalovaný rozhodnutím č. OU-TT-OVBP2-2021/017942-002 zo dňa 2. augusta 2021 prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Žalovaný poukázal na definíciu predmetnej stavby podľa jej dodávateľa, spoločnosti MONCOM, s.r.o., podľa ktorého je táto vyrobená z ocelevej konštrukcie, zastrešenej technickou fóliou, pričom každý oblúk ocelevej konštrukcie je zakončený k oceľovým pätkám, ktoré sú pevne ukotvené k zemi. Kotvenie k zemi sa uskutočňuje roxorovými skrutkami alebo zemnými vrutmi do hliny. Žalovaný konštatoval, že predmetná skladová hala je stavebnou konštrukciou, zhotovenou montážnou technológiou, vyrobenou zo stavebných výrobkov, pevne ukotvenou cez betónovú kocku do existujúcej

betónovej plochy - stavby závitovou tyčou a maticou a vyžaduje si povolenie stavebného úradu. Ďalej poukázal na to, že stavba nespĺňa maximálnu zastavanosť ani minimálne percento zelene. Už existujúca zástavba na predmetných pozemkoch prevyšuje stavebné regulatívy, t. j. je v rozpore s územnoplánovacou dokumentáciou mesta Holíč, o čom bola žalobkyňa informovaná v rozhodnutí č. 8343/16 zo dňa 7. marca 2017, ktorým jej bola dodatočne povolená stavba „... Za neopodstatnené žalovaný považoval námietky týkajúce sa (I) zastupovania L. L. S. poslancom miestneho zastupiteľstva, (II) predpojatosti pracovníčky stavebného úradu, (III) šikanózneho postupu stavebného úradu a (IV) nerovnakého zaobchádzania so žalobcom.

II. Priebeh konania pred správnym súdom a jeho rozhodnutie

3. Proti rozhodnutiu žalovaného podala žalobkyňa správnu žalobu na Krajský súd v Trnave, ktorou sa domáhala jeho zrušenia v spojení s prvostupňovým rozhodnutím, priznania náhrady trov konania a priznania odkladného účinku správnej žalobe.

4. V správnej žalobe žalobkyňa uviedla, že žalovaný a stavebný úrad nepostupovali v zmysle rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 20S/15/2019-106 zo dňa 6. novembra 2019, ktorým bolo zrušené takmer totožné rozhodnutie v rovnakej veci. Podľa žalobcu správne orgány na danú vec nesprávne aplikovali kumulatívne podmienky pre definíciu stavby v zmysle § 43 ods. 1 stavebného zákona, pričom posudzovaná stavba tieto podmienky nespĺňa. Považovala napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné a nedostatočne odôvodnené. Predmetná stavba je podľa neho demontovateľná bez potreby odbornej činnosti a v podstate ide o konštrukciu pokrytú plachtou. Žalovaný tiež podľa žalobcu nesprávne zistil skutkový stav veci, keďže betónové kocky, do ktorých je konštrukcia upevnená, sú len voľne položené na hlinený podklad a z časti na vybetónovanú časť dvora a nie sú spojené so zemou. Rovnako mal za to, že predmetná hala netieni žiadnemu susednému pozemku, nebráni riadnemu užívaniu susedných pozemkov a efektívne zabraňuje rozptylu prachu a iných častíc z uskladneného stavebného materiálu. Zároveň v popisovanej lokalite nie je požadované percento zelene dodržiavané zo strany väčšiny vlastníkov.

5. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe v podstatnom zotrval na argumentácii uvedenej v napadnutom rozhodnutí a navrhol, aby správny súd žalobu zamietol.

6. Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 20S/126/2021-93 zo dňa 5. januára 2022 priznal správnej žalobe odkladný účinok do právoplatného rozhodnutia vo veci. Podľa záverov súdu by v prípade nepriznania odkladného účinku správnej žalobe hrozila žalobcovi škoda vo výške cca 60.000 EUR a zároveň toto rozhodnutie nie je v rozpore s verejným záujmom.

7. Žalobkyňa vo svojej replike zotrvala na svojej žalobnej argumentácii a navyše považoval za neprijateľné, že žalovaný používal ako podklad pre rozhodnutie zistenia z iného štátneho stavebného dozoru (z roku 2018).

8. Na základe § 3 ods. 1 a 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších právnych predpisov prešiel výkon súdnictva z Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave. Z uvedeného dôvodu vec meritórne prejednal a posúdil Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“).

9. Správny súd rozsudkom sp. zn. TT-20S/126/2021-117 zo dňa 11. septembra 2023 správnu žalobu zamietol. Správny súd dospel k záveru, že správne orgány postupovali v súlade so zákonom a zistili skutočný stav veci presne a úplne.

10. K námietke týkajúcej sa nedostatočného zistenia skutkového stavu v otázke ukotvenia haly správny súd uviedol, že žalobkyňa svoje protikladné tvrdenia ničím nepreukázala a v priebehu celého administratívneho konania sa obmedzila len na tvrdenia, ktoré ničím nepodložila a ktoré nie sú bez zdemontovania predmetnej haly overiteľné. Naopak správne orgány stav predmetnej haly zadokumentovali fotograficky, pričom z vyhotovených fotografií je zrejmé, že nosníky konštrukcie ukončené pätkami boli (pred odstránením ukotvenia) alebo stále sú pripevnené priamo k betónovej ploche alebo k betónovej kocke. Skrutky, ktorými sú nosníky pripevnené, majú už aj vizuálne veľkosť, hrúbku a tvar, ktorý neumožňuje iný záver, než k akému dospel žalovaný, teda že závitová tyč musí zasahovať a byť ukotvená až o stavbu betónovej plochy. Navyše v tejto súvislosti žalobkyňa nerozporovala skutočnosť, že na niektorých miestach je pätka ukotvená priamo do betónovej plochy, teda je pevne spojená so zemou.

11. Podľa správneho súdu stavebný zákon nedefinuje, v akom rozsahu a na koľkých miestach má byť stavba pevne spojená so zemou, preto postačuje, ak je stavba so zemou pevne spojená aspoň sčasti. Ďalej zdôraznil, že podľa samotného dodávateľa predmetnej haly je potrebné, aby oceľové pätky boli pevne ukotvené k zemi. Dôvodom je najmä stabilita konštrukcie a jej bezpečnosť. Ak žalobkyňa nepostupovala v súlade s návodom a odporúčaniami dodávateľa predmetnej haly a nezabezpečila jej ukotvenie k zemi napevno, je nielenže neprípustné a neadekvátne, hraničiace až so zneužitím práva,

brániť sa takýmto argumentom, ale takéto konanie z jej strany by mohlo byť kvalifikované ako porušenie stavebného zákona v ustanovení § 43g ods. 2. Správny súd uzavrel, že správne orgány dostatočne zabezpečili zistenie skutkového stavu predmetu konania a tento skutkový stav ustálili v súlade so stavom veci.

12. Podľa správneho súdu daná vec bola zo strany žalovaného správne právne posúdená. Správny súd sa stotožnil so záverom správnych orgánov, že predmetná hala je stavbou v zmysle § 43 ods. 1 stavebného zákona a zákonnú definíciu so všetkými jej kumulatívne vymedzenými znakmi spĺňa: predmetná hala je stavebnou konštrukciou, teda konštrukciou, ktorú je potrebné zmontovať z jej jednotlivých častí - stavebných výrobkov (dielov), ktoré boli vyrobené a uvedené na trh za účelom trvalého zabudovania do stavby alebo jej častí a ktoré vplývajú na parametre stavby; je postavená stavebnými prácami - montážnymi prácami, ktorými sa trvale a pevne zabudováva do stavby jej technické vybavenie - časti, pri súčasnom možnom využití pracovnej sily a zariadení, napríklad vysokozdvížneho vozíka a podobne, zo stavebných výrobkov, teda jej jednotlivých dielov, ktoré sa trvale zabudovávajú do stavby tak, aby dosiahla svoj účel; a je pevne spojená so zemou minimálne v tých častiach stavby, v ktorých sú pätky predmetnej haly upevnené priamo do betónovej plochy. Podľa dodávateľa by všetky oceľové pätky mali byť pevne ukotvené k zemi roxorovými skrutkami alebo zemnými vrutmi do hliny, teda podľa odporúčaní (návodu) dodávateľa jednoznačne ide o konštrukciu pevne spojenú so zemou.

13. Správny súd tiež dodal, že už len zo samotnej podstaty predmetnej stavby ako montovanej konštrukcie pozostávajúcej z viacerých komponentov (častí), ktoré vyžadujú ich koordinované spojenie, ktorá stavba je charakterizovaná určitými vlastnosťami, rozmermi a svojím účelom, je zrejmé, že takéto konštrukcia by bez pevného ukotvenia k zemi nemohla plniť svoj účel, resp. v prípade jej nedostatočného ukotvenia by mohlo dôjsť k narušeniu jej stability, pevnosti, a tým aj bezpečnosti celej stavby, a to napríklad i pôsobením poveternostných podmienok. Správny súd v tejto otázke poukázal na doterajšiu rozhodovaciu prax, v rámci ktorej už bola otázka posúdenia montovanej haly ako stavby riešená (viď rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3S/37/2011 zo dňa 16. apríla 2013).

14. Správny súd sa nestotožnil ani s namietanou nepreskúmateľnosťou rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie podľa neho spĺňa všetky parametre dostatočne odôvodneného rozhodnutia tak po formálnej, ako aj materiálnej stránke. Nespokojnosť účastníka s výsledkom konania nemôže byť dôvodom na konštatovanie opaku. Argumentácia žalobcu smerovala k požiadavke na nezmyselné odôvodňovanie skutočností, ktoré vyplývajú zo samotného charakteru predmetu konania. Vysvetlenie, prečo je montovaná hala stavebnou konštrukciou a z akého dôvodu sú jednotlivé časti zabudované do haly ako stavby trvalo a pevne, ktoré skutočnosti vyplývajú zo samotnej podstaty stavby určenej výrobcom ako montovanej oceľovej konštrukcie tak, ako bola popísaná v predchádzajúcich častiach rozsudku, je podľa správneho súdu neadekvátne. Žalovaný sa vysporiadal so skutkovým stavom i s právnym posúdením veci, popísal dôvody, pre ktoré dospel k záveru, že predmetná hala je stavbou v zmysle § 43 ods. 1 stavebného zákona, pričom sa vyjadril ku všetkým znakom zákonnej definície stavby. Žalovaný sa vysporiadal aj s odvolacími námietkami žalobcu ktorý ani nenamietal, že by nedostal odpoveď na niektorú zo zásadných otázok. Jeho nespokojnosť smerovala skôr k výsledku konania, než k odôvodneniu napadnutého rozhodnutia.

III. Kasačná sťažnosť

15. Proti rozsudku správneho súdu podala v zákonnej lehote žalobkyňa (sťažovateľka) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „SSP“) a navrhol, aby kasačný súd alternatívne zrušil rozsudok správneho súdu, alebo aby zmenil rozsudok správneho súdu tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a prvostupňového orgánu. Sťažovateľka tiež navrhla priznanie nároku na náhradu trov konania a aby bol kasačnej sťažnosti priznaný odkladný účinok.

16. Sťažovateľka poukázala na nutnosť kumulatívneho naplnenia zákonných predpokladov uvedených v § 43 ods. 1 stavebného zákona, pričom jednou z podmienok je, aby bola stavba postavená stavebnými prácami podľa § 43g stavebného zákona. Správny súd sa obmedzil len na konštatovanie, resp. rekapituláciu uvedeného ustanovenia, bez dôkladného odôvodnenia v intenciách zákonných predpokladov stavebných prác. V danom prípade sa však absolútne nejedná o trvalé zabudovanie stavebných výrobkov, nakoľko predmetná konštrukcia haly sa dá kedykoľvek ručne rozložiť. Správny súd sa nezaoberal ani tým, či sa montážnymi prácami zabudovávajú stavebné výrobky. Správnym orgánom malo byť preukázané, že sa jedná o trvalé zabudovanie (či už v prípade zákonnej definície stavebných prác a tiež pri zákonnej definícii samotného výrobku), čo zo zisteného skutkového stavu nevyplýva, a preto interpretácia a následná aplikácia právnej normy je nesprávna. Správny súd sa s uvedeným bez odôvodnenia stotožnil, z čoho plynie záver o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku.

17. Sťažovateľka ďalej poukázala na to, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku sa možno domnievať, že správny súd naplnenie zákonného predpokladu „pevným spojením so zemou“ považuje spojenie § 43 ods. 1 písm. b) stavebného zákona, i keď toto výslovne neuvádza. Interpretácia právnej normy zo strany správneho súdu, uvedená v bode 44 odôvodnenia, je neodôvodnená a v rozpore s účelom zákona. Správny súd vylučuje pevnosť spojenia so zemou práve tým, že sám potvrdzuje len čiastočné upevnenie. Uvedená hala má 18ks pätiiek, pričom pevné spojenie bolo vyhodnotené cez 4 ks betónových kociek, navyše pri zistení, že tyče sú rukou vytiahnuteľné z kocky a bolo len domnienkou správneho orgánu, že presahujú do betónovej plochy (v spise neexistuje dôkaz). Podľa sťažovateľky sám správny súd výslovne uviedol, že hala nie je pevne spojená so zemou. Už len z gramatického výkladu slova pevné spojenie nemôže ísť o spojenie, ktoré je voľnou rukou premiestniteľné. Správny súd tiež uviedol, že podľa návodu dodávateľa haly by mali byť oceľové pätky ukotvené k zemi roxorovými alebo zemnými vrutmi do hliny. Teda aj táto skutočnosť vylučuje pevné spojenie v zmysle § 43 ods. 1 písm. b) stavebného zákona, nakoľko hlinu (ukotvenie do hliny) nemožno definovať ako pevný základ v zemi alebo inú stavbu.

18. Sťažovateľka považovala za absurdné tvrdenie, že tyče nie sú a neboli ukotvené cez betónovú kocku do vybetónovanej plochy, čo podľa súdu malo byť overiteľné len v prípade demontáže predmetnej haly. Správny orgán mal k nej od počiatku prístup a napriek tomu nebol schopný zabezpečiť jednoznačný dôkaz o tom, že roxorová tyč cez betónovú kocku je zachytená v betónovej ploche. Podľa sťažovateľa je neprípustné, aby bol nedostatočne zistený skutkový stav dotváraný nepodloženými domnienkami. Správny súd takto neúplne zistený skutkový záver neprípustne nadstavil vlastnou voľnou úvahou, že zo zabezpečených dôkazov nemožno vyvodiť iný záver, než taký, že tým, že tyč je dlhšia ako betónová kocka, musí zasahovať do vybetónovanej plochy, pričom záver môže byť aj taký, že tyč proste z určitej časti trčí nad betónovú kocku. Sťažovateľ opätovne poukázal na to, že hala nezasahuje do práv susedných pozemkov a že ani tzv. mobilhomy nie sú považované za stavbu. Aj naďalej považoval rozhodnutie žalovaného za nepreskúmateľné a nedostatočne odôvodnené.

19. Žalovaný a ani ďalší účastníci sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadřili.

IV. Posúdenie kasačného súdu

20. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 453 ods. 2 SSP) spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná.

21. Úvodom kasačný súd uvádza, že z dôvodu zamietnutia kasačnej sťažnosti a vzhľadom na štádium konania, t. j. ukončenia konania pred kasačným súdom, by pozitívny výrok o odkladnom účinku kasačnej sťažnosti nemal žiaden praktický význam, preto návrh sťažovateľky v tomto smere zamietol.

22. Sťažovateľka v rámci svojej kasačnej sťažnosti v podstate namietala nesprávne zistený skutkový stav veci, nedostatočné odôvodnenie rozhodnutí správnych orgánov, ako aj správneho súdu a ich nepreskúmateľnosť.

23. Podľa § 43 ods. 1 stavebného zákona je stavba stavebná konštrukcia postavená stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorá je pevne spojená so zemou alebo ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu. Pevným spojením so zemou sa rozumie

- a) spojenie pevným základom,
- b) upevnenie strojnými súčiastkami alebo zvarom o pevný základ v zemi alebo o inú stavbu,
- c) ukotvenie pilótami alebo lanami s kotvou v zemi alebo na inej stavbe,
- d) pripojenie na siete a zariadenia technického vybavenia územia,
- e) umiestnenie pod zemou.

24. Pokiaľ ide o zistené skutkové okolnosti, ktoré sťažovateľka namietala, kasačný súd sa zameril na preverenie správnosti vykonaného posúdenia, či predmetná „hala“ má povahu stavby v zmysle § 43 ods. 1 stavebného zákona. Z napadnutého rozsudku je zrejmé, že správny súd po vyhodnotení jednotlivých skutočností dospel k záveru, že v danom prípade sa jedná o stavbu v zmysle definície uvedenej v § 43 ods. 1 stavebného zákona. Správny súd dal sťažovateľke odpoveď na jej námietky, ktoré primárne smerovali k tomu, že hala nemôže byť stavbou z dôvodu, že nebola zhotovená stavebnými prácami zo stavebných podkladov a nie je pevne spojená so zemou. Správny súd však presne uviedol dôvody, pre ktoré predmetnú halu považoval za stavbu (viď body 44 a 45 odôvodnenia napadnutého rozsudku). Kasačný súd sa týmto právnym posúdením veci v plnej miere stotožňuje.

25. Kasačný súd má za to, že sťažovateľka v podstate nesúhlasí s dôvodmi, ktoré viedli správny súd k záveru o tom, že v danom prípade sa skutočne jednalo o stavbu. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovoľateľ (v tomto prípade sťažovateľka) sa s právnym názorom všeobecného

súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho (kasačného) súdu (viď napr. I. ÚS 188/06).

26. V súvislosti s namietanou definíciou predmetnej stavby kasačný súd tiež poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/140/2008 zo dňa 6. mája 2009, v zmysle ktorého: „Z obsahu ustanovenia § 43 stavebného zákona vyplýva, že stavba je stavebná konštrukcia postavená stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorá je pevne spojená so zemou, ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu. Termínom „spojený so zemou“ sa rozumie spojenie pevným základom, upevnenie strojnými súčiastkami alebo zvarom pevný základ v zemi alebo inú stavbu, ukotvenie pilótami alebo lanami s kotvou v zemi alebo na inej stavbe, pripojenie na siete a zariadenia technického vybavenia územia, umiestnenie pod zemou. Z citovaného ustanovenia zákona č. 50/1976 Zb. vyplýva, že stavbou nie je len samotné káblové vedenie, ale i jeho ukotvenie o inú stavbu (teda jeho technická realizácia), alebo jeho pevný základ v zemi. I upevnenie stavby stavebnou činnosťou je teda neoddeliteľnou súčasťou stavby a musí takisto spĺňať základné požiadavky stavby (ustanovenie § 43 zákona č. 50/1976 Zb.).“

27. Zároveň aj podľa odbornej spisby: „Pri stavbách je totiž potrebné rozlišovať, či sa jedná o stavbu v občianskoprávnom zmysle alebo o stavbu majúcu len stavebnotechnický charakter v zmysle § 43 a nasl. StavZ. Občiansky zákonník stavbu bližšie nedefinuje a v § 119 ods. 2 len ustanovuje, že nehnuteľnosťou je aj stavba spojená so zemou pevným základom. Čo sa rozumie pod spojením so zemou pevným základom bude závisieť od okolností konkrétneho prípadu. V zásade však bude musieť ísť o také pevné spojenie, pri ktorého narušení dochádza k zániku či rozhodujúcemu znehodnoteniu alebo znefunkčneniu stavby. Každá stavba majúca občianskoprávnu povahu je súčasne aj stavbou podľa stavebných predpisov, pričom opačne tento záver neplatí.“ (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník. Komentár. II. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 855.).

28. Rovnako aj kasačný súd v rozsudku sp. zn. 8Sžk/23/2021 zo dňa 26. augusta 2022 dospel k záveru, že stavebný úrad je oprávnený rozhodnúť o nariadení odstránenia aj takej stavebnotechnickej stavby, ktorá z občianskoprávneho pohľadu má povahu hnutelnej veci (napr. unimobunky). Vzhľadom na vyššie uvedené kasačný súd uzatvára, že v tu prejednávanej veci ide o stavbu v zmysle § 43 ods. 1 stavebného zákona. Predmetná stavba je stavebnou konštrukciou, postavenou stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorá je pevne spojená so zemou.

29. Pokiaľ ide o námietky sťažovateľky smerujúce voči nedostatočnému odôvodneniu a nepreskúmateľnosti rozhodnutí správnych orgánov, ako aj správneho súdu, kasačný súd ich považuje za nedôvodné. Kasačný súd tiež poukazuje na to, že v rámci svojej rozhodovacej činnosti už vyslovil myšlienku, že miera dostatočného odôvodnenia rozhodnutia je veľmi subjektívna vo vzťahu k vnímaniu každej jednej osoby (viď rozsudok sp. zn. 2Sžk/43/2018). Sumarizujúc uvedené, hoci aj sťažovateľka mohla mať subjektívny pocit, že odôvodnenie rozsudku správneho súdu nebolo dostatočné, s jeho záverom sa súdy vyššieho stupňa nemusia nevyhnutne stotožniť. Kasačný súd teda dospel k záveru, že napadnutý rozsudok obsahoval dôvody, ktoré viedli správny súd k prijatiu výroku rozhodnutia a v konaní pred správnym súdom neboli spôsobené také vady, ktoré by mali vplyv na výsledok prijatého rozhodnutia, alebo na procesné práva účastníkov konania.

V. Záver

30. Najvyšší správny súd dospel k záveru, že dôvody, ktorými sťažovateľka spochybňovala predmetné rozhodnutie správneho súdu boli totožné s námietkami, ktoré namietal už v správnom konaní i v žalobe, a s ktorými sa správny súd náležite vysporiadal. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku správneho súdu. Námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

31. O trovách kasačného konania kasačný súd rozhodol na základe toho, že kasačná sťažovateľka bola procesne neúspešná, pre priznanie náhrady trov procesne úspešnému žalovanému neboli splnené zákonné podmienky (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP). Rovnako ďalším účastníkom konania kasačný súd náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP nemohol priznať, nakoľko im v kasačnom konaní nebola uložená žiadna povinnosť.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .